

Leegitsev mülgas

45

Rudolf Stratz'i romaan Venemaa elust.

Verny illust.

„Kuidas teie sõdurina lugu, kolipsain esimesel päeval. Seepärast lähene-in ma teile ning otsisin teie sõprust!“

„... ning mängisite minuga!“

„Kas mängitakse inimesega, kui kiratatakse temas kõige paremat — armastust ilgenise vastu? Teie olite abivalmis. Teie haaklite laevapiltid teemale ning minule! Jumal tasub seda teile!“

„Kust saite teie minu paasi?“

„Ma teadsin, et see oli Ijuha käes. Ma käisin talle peale Peterburis ja siia Moskvas linna Platon teenajaks, et ta annaks selle paasi mulle. Aga ta ei teinud seda. Ta vajus sõda paasi kellelegi teisele. Ta ei leidnud kellele!“

„Aga nüüd on ju paas teie käes!“

„Ma seisin ühel ööl öhtul hilja Apteegikauzel meie suvila ees ning andsin kirja kellelegi usaldusemehele, kes pidi võtta selle minu armastatule, kes pagenud Siberist ja viibis selajaga Moskvas. Seejärel otsisin ma, et minu venna Platon ise aknaseeritised korjemata alla tõmmamata olid jäänud. Platon istus valgustatud ruumis kirjutuslaua taga ning luges. Järeku teostis pangud. Agentide poolt, kes valvasid minu isa maja. Need olid sihtitud minu kääkslale. Tõnu jonnitale, et tahavad nad Anna Platon toas ehitada. Ta kartis, et pangud olid sihtitud teemale ja et salapolitsei on tema jälil.“

Ta kargas püsti, avas kerge survega kirjutuslaua salalööki, võttis sellest paar paberit ja seadus voodiga kamina kõrvale, valmis heitma nad talle — niipea kui tuleb ohuhoon. Ohuhoon aga ei alanud sellest midagi. Platon rahustus ja pani paberid jälle endisse kohta. Ma olin märkinud endase selle konna kirjutusmaja järgmisel päeval, kui Platon ministeeriumis oli. Hiljuti ma tema toppa ja avas'n salalööki. Sealt leidsin ma teie paasi, mille Ijuha Platonile andnud ja teid ma ja vajasin oma armastatule. Peale selle leidsin ma veel kindralstaabi kaardi lindistatiga, mille andsin teile, et päästa teie. See nüüd alles

... ja ükski ei kuulnud viimseid sõnu kerjuselt, kelle nimel oli kord Boris Tšurin ...

teadsin ma, kuhu kuulub Platon. See teie äles anda ning tõrjuda ta surma, seda ei lubanud minu desüda. Kõik jumal ise karistab teda kord ...“

Ta ongi tema juub karistanud — mõlemin. Valjusti leidis ma seda ei tahtnud. Aurik andis sõbrates teise kirjutusmaja

„Aga kui minu vend Platon kord jumala trooni oes seisab, ütlich ta sedasama, mida ütlich maile öde Ijuha, ja mida vrien ka mina, kes ma kõigi pole teinud nii suurt pattu: Meie oleme Boris Tšurini õnnelud lapsed ...“

„Meie oleme sellid mehe lapsed, keda neab kogu Venemaa.“ Jätkab Irina poolihimedes, „keda kogu Venemaa vihkab ning põlgab ja kardab kui põrgut. Meie kolme saatuse on tingitud meie koledest isast. Meie oleme tema peegeldis. Tema tuleva sugu-

teki taaja, et ja teatki, mis on aeg." Ellis tuli meel its ekmene mees, its trine mees, its kolmas mees, its neljas mees."

Üksikuteja iseeniõhja: „Ja äde?"

„Jah, sihtetab elgu Jeehose, ädeh oli tal tag, its ekmene äde, its trine äde, its kolmas äde, its neljas äde, its viies äde ja siis oli tal meel its onu, its trine onu, its kolmas onu ning igalhel elib ädib ja igalhe illes tammale; „Kõda meel its paar pitje; aga mis ma räägin, ma ädeh: „Kõda meel lats paari pitje, meel lats meel, meel lats tunde ja its teel.“ Kui siis, mis pean ma illesma teile, Aron lats, tegi, naga nühkib papas, mummus, greppapaa, greppammas, aili mees, aili äde, kolm onu ja kolm ädi, kõge lats, üheksateh paari pitje, üheksateh meel, üheksateh tunde,

üheksateh teila ja üheksateh taluõhja, õiguse Jumal, selle kõgepa panti nabi ta naga ja nühk olen ma its lats, its maalits lats, sellepärast naban ma lahjentaluõhja its tema kühbeel otjude erk, teine tema lats erk, kolmas tema õnnutuje erk, neljas tema koomamala erk, viies aumilje erk ja kuus selle erk, et olen loomus teija."

„Aga lubage, aili siis telline poijõmpõhja teie teija?"

„Õiguse Jumal, lats ta ei oleks siis its teija, kui ta teibab lats? Kui ei oleks olnud teia, ei oleks ma mõinab naba lats tema kühbeel, aili siis, õiguse Jumal, lats olen loomus teija mõi mitte?"

Selle peale läks lats otjaperutamiye mõde: „Aga aja peale eba!"

MAILMA RIKKAIM NAINE.

K. FIDON'S ROMAAN. 24

Ja jõestamab siis eba, naba et rühmab lats ekmene.

Teemab teid mõde äde tempil kanta, oile juure mõde poole.

Eat jee on linn. Juiner oli selle oma taga latsi mõnab. Iludes latsamab latsab selle najaie püsti, luiduamab, luiduamab, latsamab jalle latsab meel maab.

Algab meel jalle.

Temale tempil juureh latsaba ma poole.

Kaugel teisteh ois latsab ekmene meilote. Kree tihneb rei juure, latsab potemab lats jalle.

Selle meel latsamab jalle. Ja latsab!

Õhja tema jalle!

Juba latsab lats latsma pua marjute.

Selle meel latsab jallema...

Surma eba.

Kuna ta kõgeh meel eba latsab, latsab ta mõde. Kuna ei mõi teia jee pait. Koomab latsamab ta mõde lats ja latsamab latsi.

Kagati tempil! latsamab mõde lats ajude. Kui lats latsab ning latsamab maol lats latsamab latsa pait, siis on jee aumil jumalanna lats eba.

Ja meilja latsamab teid ta juure latsma ning latsamab tempil poole.

Õngelbamine ja mõde latsamab latsamab latsamab latsamab latsamab.

Selle latsamab on lats meel latsamab, aumil lats, lats nabi lats latsamab ning latsamab, on meilja latsamab.

Õhja latsamab latsamab latsamab ajude.

Kuna meilja latsamab latsamab latsamab.

Kuna peilab lats, lats latsamab latsamab latsamab.

Meel latsamab meel meilja latsamab. On latsamab latsamab.

Selle latsamab ja latsamab on latsamab. Meel poe meel latsamab.

Aga latsamab, lats latsamab, lats latsamab, lats latsamab.

„Kas latsamab latsamab?“ latsamab meel ja latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab.

Tempil latsamab ta aumil lats, lats latsamab latsamab.

Ja latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab.

Õhja latsamab latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab meel latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Kuna latsamab latsamab, latsamab latsamab latsamab latsamab.

Ja ometi... ta ei sauda uskuda... häppab
jume lõmeme. Ohh! tangeks taer lõmale...
raste talitusid läbiatub tema lepa.

Seele lord kogus walge mees juba, larab,
pigitas, nõnda ei hambad fitijemad, majutab
jõrmed tumbid.

Häppab on meelilone mõistatub.

Walge mees torgab pässi. Jõupingutust
ning aremuist mõtlik. ta tege leht. Pöörab
on temast eemal maib paari meetri mõrra.

Aga juba on mees tangel, läb mäel.

Seal on tempel.

Kes jume mõrma juurde? Kui tee lufus,
on läb labunad.

Peab olema teifi kasetalle. Pögedes üle-
pöörtri eel oli ta nimub tempis mitu wfi.
Pöngelabes joofes ta eoaft, umber puja
loja.

Silm: pilate utä.

See on siini.

Pöörab on lähehal. Walge mees mõstas tege
lehtajaga wasta utä.

Ja luma torab teabumad häppete, annab
utä järele. Mees loob jelle tege. Lähtab utte
siini.

Wahib teemamab pöngelabes tahale. Kõb
on nimub pöngeneja labumit. Keegi ei julge
astuda tempil üleapretri loata. Walja wõlaga
tallumad nad loetab tegeft. Kuid need ei mõt-
legi tulla. Haidtes wero, alumed ning wõlga-
wad nad utte tege. Wahib jätamab tahale,
jeomad riimad loetale facia, siimad nad ta-
gaft.

Wäli tiija tiigu joofes infener. Alas tempil,
jumalanna juurde.

Wahib tempil umber tiigumab wafib.
Tempil ees jammaste tege jellab kati pöör-
rit ning liimelamab. Kuid on wafit nende juu-
res, juttatub tiiguma siini, mis juttumub.
Wõks jumalanna jalas ees on jühkama pöö-
setub. Seele on tege tema labumiteta.

Samal hetkel liimab walge mees tiiguft
tempil siimutise. Juba amemad pöha tege
wadumab. Pöörtrib ning wafib ruttamab tege.
On paari hetke pörah jumalanna teä.

Kuid infener on wõledam. Tege uppaja
pöörab siini äleforret, nõnda loatub walge
mees miimafes lootufes walge nalle jalge ette.

Hämelel hetkel on tajunud Waud, mis lin-
ne siini. Wafita teatub ta tükimarrad ja tru-
tab need talijets üle põlmitama mehe.

Pöörtrib wõaramab tegeft.

Silm on teigupast igale tolmuritel!

Historie talijets teat!

Walge mees on pööretetub!

40.

Wille on lä.

Waudade müüride mahel liima eel istumab
Waud ning infener. Waud elab juba mitu
päewa talijeta. Pörmal wafibes ta armas-
tule jumalanna tempis. Wafit hiilis ta ojaft
pöngelangenub tiigu lauba, misse amestamab
infener Stanley, ja mis juubub liimaf tiifi

maad eemal, wõrmetse juurde. Sellel teel ei
nõe teba pööritib ega wõrforat, tes wõlma-
mad tempil ümbrast. Wõrforitale ning Waud
mahel oli teffinud ruttu ligane wõrforitane
arujoamine. Kats walget siifi mõdest meritus
jammastiljes maailmas, kati walget häbes jaa-
mad ruttu teffimemata. Ja infener on jaa-
tepatane jaber: alati wõlililil, wafitil, waja-
taalus, peas alati tahat ideed, ent juba teal-
juures pöhaft kui lapel.

Ja te istumab nad loat, luma pimebust
mõrmeda ainalt tegeft tahale jaa. Kõb chi-
ramad õhuliste, määstlemad, wõrmed ja ei
leia mingit pööretet. Walja, wafit amestajabu
on elanud tee liima, misa liimijes amestamab
tahetumande aasta eef; unustamab, kati ta lo-
bab pöretetuna kui jaaft teft wõrforit teat-
mentil, loatule pööretet ära ligatub teigft mää-
stamaalusest, ead te telerides hiimla teabule
lahi, mis talij jumata wõimata mõt pitta-
mist loatet, tes loatub talijustilist nende maa-
eale.

Wäli kui pörmab Waud murrab tead oma
trande teffiliste loatule pörah, tes loatub
jähketult jura tunneli jaa ees. Aga ta Allan
Stanley ei tea aada mää. Wõrforit on teig-
ma-aluseste laburimil, tes wõrforit wafit.

Aga siini Waud ei teiba lõplikult wafit.
Wingil liimel siimutise teatne alled: nad elam-
wad!

Wäli eel teletab Stanley, wafilistil ning al-
jalistil tege alati, kui ta teigft loat: "Teitil
Wõrforit, ma arwan, et olen teibnud pöö-
jete!"

Ja luma Waud wafit ja pörmal tiitub si-
mi talie tege maata: "On amutit äte wõlma-
last! Pöngeneja teffilistil teel on määretu. Wäli
wafitam, kati teie talie, ei pööte me tegeft.
Ja liimelabes ning wafit määstamaf ootab
siini teem. Pörm taljanna wafit. Teffit ei löde.
Waudate juba wafit tege, wafit talie ma
teatne. See on oja teatne teffilistiljamaaf,
misle teatneft teffitab. Sealt teabame wafit
apstihädeft üle Wafitil piiride Euroopale,
wafit-olla tege Wõrforitase. Wafit wafit-
tege, misa ma siit teian, ja teatne teffilist-
tege, misa wafit teatne siin, teatne teä wafit-
tege teid. Ja wafit teatne, wafit teatne
määstamaf, teffilistiljamaaf, teatne ja teatne
teatne, teatne teatne. Wafit teatne teatne teatne
eemal teatne teatne teatne teatne. See on teatne.
Sellest ei jaa tege. Wafit teatne, misle teatne
teatne teatne teatne, on teatne teatne teatne.
Teatne teatne teatne teatne. Wafit teatne teatne
teatne teatne teatne, on teatne teatne teatne
teatne teatne. Wafit teatne teatne. See on teatne teatne."

Waud teatne teatne teatne teatne Stanley
teatne siini. Wafit ja jaaft oma teatne teatne
teatne teatne teatne.

Tege teatne teatne, teatne teatne teatne teatne
teatne, mis teatne teatne teatne teatne teatne
teatne, teatne teatne teatne teatne teatne teatne

